

3) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie — czy sąd krajowy może również rozpatrywać w postępowaniu w drugiej instancji kwestię nieuczciwego charakteru ogólnych warunków umów, jeżeli nie była ona rozważana w postępowaniu w pierwszej instancji i, zgodnie z krajowymi uregulowaniami, w postępowaniu odwoławczym nie można co do zasady uwzględnić nowych okoliczności faktycznych ani przedstawiać nowych dowodów?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil de Barcelona (Hiszpania) w dniu 8 sierpnia 2011 r. — Mohamed Aziz przeciwko Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Sprawa C-415/11)

(2011/C 331/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Mercantil de Barcelona.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mohamed Aziz.

Strona pozwana: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy system egzekucji tytułów sądowych dotyczących dóbr obciążonych hipoteką lub zastawem ustanowiony przez art. 695 i nast. Ley de Enjuiciamiento civil [ustawy o postępowaniu cywilnym], zawierający ograniczenia w odniesieniu do podstaw zaskarżenia przewidziane w hiszpańskich przepisach proceduralnych, stanowi oczywiste ograniczeniem ochrony konsumenta, ponieważ oznacza oczywistą formalną i materialną przeszkodę dla konsumenta w wytaczaniu powództw lub korzystania z sądowych środków zaskarżenia, które zapewniałyby skuteczną ochronę ich praw.
- 2) Zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wyjaśnienie pojęcia nieproporcjonalności w odniesieniu do:
 - a) możliwości wcześniejszej wymagalności w umowach zawieranych na długi okres czasu — w niniejszej sprawie 33 lata — z powodu niewykonania postanowień umownych w konkretnym, ograniczonym okresie;
 - b) ustalania odsetek za zwłokę — w niniejszej sprawie przewyższających 18 % — które są sprzeczne z kryteriami ustalania odsetek za zwłokę w innych umowach z

udziałem konsumentów (kredytu konsumenckiego), które to odsetki w innych umowach z udziałem konsumentów uważane są za nieuczciwe, a które jednakże w umowach dotyczących nieruchomości nie posiadają jasno określonego przez przepisy prawa limitu, nawet w przypadkach, kiedy mają zastosowanie nie tylko do rat wymagalnych, lecz do całości kwoty należnej z uwagi na wcześniejszą wymagalność;

- c) ustalania mechanizmów rozliczeń i obliczania odsetek zmiennych — zarówno zwykłych, jak i za zwłokę — stosowanych jednostronnie przez pożyczkodawcę, związanych z możliwością egzekucji z hipoteki, które nie pozwalają dłużnikowi, wobec którego prowadzona jest egzekucja, na zaskarżenie sposobu obliczenia kwoty długu w samym postępowaniu egzekucyjnym odsyłając go do postępowania rozpoznawczego, przy czym zanim uzyska on ostateczny wyrok, egzekucja zostanie zakończona lub dłużnik, co najmniej, straci mienie obciążone hipoteką lub zastawem, która to kwestia ma szczególne znaczenie w sytuacji, kiedy pożyczka została udzielona w celu nabycia mieszkania, a egzekucja oznacza eksmisję z nieruchomości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Innsbruck (Austria) w dniu 10 sierpnia 2011 r. — TEXTDATA Software GmbH

(Sprawa C-418/11)

(2011/C 331/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TEXTDATA Software GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy prawo unijne w swoim obecnym stanie, w szczególności

- 1) swoboda przedsiębiorczości, o której mowa w art. 49, 54 TFUE,
- 2) ogólna zasada skutecznej ochrony praw (art. 6 ust. 3 TUE) (zasada skuteczności),
- 3) zasada bycia wysłuchanym zgodnie z art. 47 ust. 2 Karty Praw Podstawowych (art. 6 ust. 1 TUE) i art. 6 ust. 2 EKPC (art. 6 ust. 1 TUE),
- 4) zasada ne bis in idem, o której mowa w art. 50 Karty Praw Podstawowych lub
- 5) wymogi w odniesieniu do kar w ramach procedury publikacji, o których mowa w art. 6 dyrektywy 68/151/WE (¹), art. 60a dyrektywy 78/660/WE (²) i art. 38 ust. 6 dyrektywy 83/349/WE (³),